

BRUGGEN BOUWEN EN HUIZEN HERSTELLEN

DOOR ?????

Bij 'armoede' denken we in de eerste plaats aan Afrika, maar er zijn ook heel wat Europeanen die met weinig rond moeten komen. Zo ligt de levensstandaard in Oost Europa een stuk lager dan in het Westen. Ook in Albanië kom je sloppenwijken tegen, en in landen als Bulgarije of Servië word je geconfronteerd met schrijnende toestanden. In die landen is de situatie van de Roma – een volk dat over veel plaatsen verspreid, maar nergens thuis is - ronduit slecht. De deelnemers van het Belgium Mission Team zagen het met eigen ogen, maar willen het niet bij kijken alleen houden. Twee keer per jaar trekken vrijwilligers vanuit België naar het Oosten om er de bevolking op verschillende manieren hoop te bieden.

Ward Maesen voelde zich eigenlijk lang niet aangetrokken door de landen in Oost Europa. Na een discipelschapstraining van een tiental weekenden bij Jeugd met een Opdracht volgde, kreeg hij de suggestie om met een 'Go Team' mee te gaan naar Albanië. Het idee sprak hem niet aan, maar toen God hem duidelijk maakte dat zijn bestemming toch daar lag, vertrok deze Limburger toch en vanaf dat moment liet de nood in de voormalige communistische landen hem niet meer los. Er volgden reizen naar Letland en zo ontstond het Belgium Mission Team.

Handen uit de mouwen

Naast Ward is Kristof Heurckmans

een van de trekkers van het team. Na zijn eerste Letlandreis volgden er meer en hij besloot zijn professionele activiteiten tot een halftijdse job terug te brengen. De vrijgekomen tijd besteedt hij aan hulpverlening. Dat betekent niet alleen reizen, ook het sorteren en verpakken van kleding, die daarna per vrachtwagen naar Bulgarije verstuurd wordt, hoort erbij. In samenwerking met plaatselijke kerken wordt die kleding dan weer onder de allerarmsten verdeeld. De slogan van het Belgium Mission Team is 'Building bridges through serving and loving' (bruggen bouwen door dienen en liefhebben). Als het team bijvoorbeeld naar Servië trekt om er de huizen van de mensen wat op te knappen – en

dat is heel hard nodig – dan is dat een bewijs van dienen en liefhebben. Maar de vele gesprekken over leven en geloof zijn daar eveneens een expressie van. Kristof legt uit: "Wij willen materiële hulp bieden, maar onze grootste drijfveer is Gods liefde. We willen vooral hoop brengen in een hopeloze situatie". Praktisch betekent dat: de handen uit de mouwen steken en op dat vlak gaat het team behoorlijk professioneel te werk. Maar de gesprekken met de bevolking spelen evengoed een belangrijke rol. Zo bouwt het team bruggen dankzij het herstellen van huizen.

Geloof, hoop en liefde ...

De erbarmelijke situatie waarin de

Roma leven, roept sympathie op. Ward: "Servië en Bulgarije zijn arme landen, maar dat is nog zonder de Roma gerekend. Die zijn niet geregistreerd, die worden niet meegeteld. Ze zijn nog armer dan de rest van de bevolking. Juist daarom vind ik het fijn dat we kunnen dienen". Ondanks de miserabele omstandigheden, gaat het hier niet om een triest volk. De hulp die ze uit België krijgen, betekent veel voor de Roma, maar omgekeerd ontvangen

de hulpverleners ook veel van hen. De rol die geloof bij dit volk speelt, biedt veel stof tot nadenken. Ward: "Mijn oorspronkelijke beeld van de Roma is veranderd. Je wordt geconfronteerd met de armoede, maar ook met de rijkdom die de mensen van binnen hebben. Die passie ... niks hebben en toch geloven, niks hebben en toch gelukkig zijn. Ze blijven voor wonderen en tekenen gaan, ook al weten ze niet wat ze volgende dag op hun bord krijgen. In

het begin wil je liefst zo ver mogelijk van de armoede en de ellende in hun dagelijkse leven wegllopen, maar wat je ter plaatse meemaakt, blijft in je geheugen gegrift. Wij kunnen daar veel van leren. Als je een keer met het team bent mee geweest, ben je voor de rest van je leven veranderd". Kristof: "Hier in het Westen stellen we vaak ons vertrouwen op ons geld en op materiële zaken. Daar kunnen ze dat niet en moeten ze wel naar iets anders op zoek. Zo komen

ze bij Christus terecht. Ik merk: hoe minder je hebt, hoe gemakkelijker je naar God gaat. Ik ben ook naar andere landen geweest en als ik zie hoe ze zich daar vasthouden aan hun geloof, en dan denk ik: die mensen hebben niks, maar ze hebben echt wel God. Ik heb God ook natuurlijk, maar ik merk toch een verschil als ik zie hoe sterk zij hun vertrouwen op Hem stellen en hoe dat blijdschap geeft in hun ellende".

Constance bij iedere reis is dus de 'geestelijke bijstand'. Vanuit de geloofsbasis van iedere deelnemer, wordt aan de mensen ook altijd gevraagd of er voor hen gebeden mag worden – een aanbod dat zelden geweigerd wordt. Geloof is

geen vreemd onderwerp voor de bewoners en het gesprek er over ontstaat – in tegenstelling tot hier in het Westen - dikwijls spontaan.

De mix van jong en oud

De samenstelling de teams verschilt per reis en ook de omvang varieert. Vaak gaat het om tientallen vrijwilligers die een week of langer naar Oost Europa vertrekken. De ene keer is het een bouwteam, de andere keer ligt het accent op een medische missie. De leeftijden lopen sterk uiteen. Normaal moet je minstens vijftien jaar oud zijn om mee te mogen, maar onder begeleiding mag het ook jonger. Zo zullen Ward en Kristof dit najaar elk hun (jonge) gezin mee nemen naar Bulgarije.

Jong geleerd wordt misschien ook oud gedaan.

De volgende reis is van 27 oktober tot en met 3 november – in de herfstvakantie dus, en daardoor een ideale gelegenheid voor schoolgaande jongeren om mee te gaan. Alle info over de reizen staan op de website www.belgiummissionteam.com. Wie wil helpen om de projecten ook financieel mogelijk te maken, kan een gift overmaken op de rekening van het team BE36 7360 4546 5681.

Intussen zitten Ward en Kristof niet stil. Reizen is niet het enige wat ze doen. Wat er de komende tijd op hun agenda staat? "Kleding sorteren, veel kleding sorteren ..."